

[Rager.]

Medlem Hr. Krag's Mening formentlig skulde have ført til et Resultat, og vi har jo ogsaa hørt i Dag, at der overfor den daværende Indenrigsminister fra Fagforeningerne synes at have foreligget Udtalelser, som lovede, at nu skulde der komme Krisekasser. Jeg ved ikke, i hvor høj Grad disse Udtalelser har været bindende, de har jo i hvert Fald vist sig ikke at holde Stik.

Naar man læser Forhandlingerne i Rigsdagstidenden igennem fra den Gang, synes det jo at have været, hvad skal jeg sige, nærmest en Naadesakt, det daværende Flertal beviste den daværende Opposition med denne Lov. I hvert Fald forekommer der fra den daværende Indenrigsministers Side en mild Bebrejdelse til Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Einer Jensen, fordi han tillod sig at tale lidt om Arbejdsløshedslovgivningen i al Almindelighed; det blev betydet det ærede Medlem fra Indenrigsministerens Side, at det var en absolut Forudsætning, da man gik til Gennemførelse af denne lille Lap paa Loven, at man ikke maatte diskutere andre og mere vidtrækkende Problemer.

Naa, denne Lov blev vedtaget og har altsaa kun haft det Resultat, at der blev oprettet tre Krisefondskasser til. Jeg vil gerne understrege, hvad det ærede Medlem Hr. Krag selv sagde i Dag, at Venstres Lovgivning paa Arbejdsløshedsforsikringsområdet, saaledes som den fandt Udtryk i Loven af 1. Juli 1927, har vist sig ikke at svare til de Forventninger, man nærede til den. Venstre kunde maaske sige: det kunde vi jo ikke vide, man ved aldrig, hvordan det gaar, naar noget bliver vedtaget, der kan være saa mange uberegnelige Omstændigheder, som det er Mennesker umuligt at forudse. Dertil kan man kun sige: Der var advaret tilstrækkeligt fra anden Side.

Men hvad var det nu egentlig, der skete? Hvorledes viste de samfundsmæssige Virkninger sig af den Arbejdsløshedslov, som Venstre fik vedtaget? De viste sig paa den Maade, at da den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse var afskaffet, skete der en naturlig Opgang af Hjælpekasseudgifterne. Ved Behandlingen af et andet Lovforslag her i dette høje Ting i Gaar, blev det paapeget fra forskellig Side, at disse Hjælpekasseudgifter var steget meget stærkt, og man diskuterede naturligvis, hvilke Grunde der kunde være dertil. Naturligvis er det saaledes, at en væsentlig Del af Udgiftsstigningen er foraarsaget ved

Bortfaldet af den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse.

Nu ved jeg vel, at man maaske kan sige, at man fra Venstres Side havde forudset ogsaa en Ændring af Hjælpekasselovgivningen, men man var nu i hvert Fald ikke naaet saa langt, og det var i hvert Fald det Punkt, der mindst syntes at interessere Venstre i den almindelige Nedskæring. Det, der i Virkeligheden er sket, er altsaa, at man har lagt de Udgifter, som Stat og Kommuner i et bestemt Forhold tidligere havde til den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse, over paa Hjælpekasserne. Man har givet andre dem at administrere, man har givet andre dem at afholde, idet Fordelingen af Hjælpekassebyrderne er anderledes mellem Stat og Kommune end den ekstraordinære Arbejdsløshedsunderstøttelse. Det var altsaa det, som opnaaedes af Venstre ved den Lovgivningsvej, ad hvilken det gik frem.

Nu udtaltes det forleden Dag ved Finanslovbehandlingen af den tidligere Statsminister, det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal — og det blev ogsaa fremhævet af det ærede Medlem Hr. Krag —, at det Lovforslag, der nu forelaa, gjorde Indtryk af at være skrevet paa Fagforeningskontorerne — det var i hvert Fald i den Retning, Udtalelserne faldt —, der var fremmede, der havde været i Bedene, og Ministeren var traadt i Fodsporene.

Det kunde med lige saa stor Ret have været fremhævet om Loven af 1927, at den var skrevet andre Steder. Jeg tror, vi staar os ved at regne med, at Lovforslagene er skrevet og fremkommer her paa Ansvar af den til enhver Tid ansvarlige Minister, og holde os til at diskutere Lovforslagene ud fra dette Grundlag, ellers faar vi bare en lang og ufrugtbar Diskussion om, hvor den ene Lov og hvor den anden Lov kan være skrevet. For øvrigt skal jeg bemærke, at det ærede Medlem Hr. Krag selv slog Benene væk under sine Udtalelser, for hvis dette Lovforslag havde været skrevet paa Fagforeningskontorerne, havde det ærede Medlem jo ikke behøvet at spørge, om Ministeren nu var sikker paa, at de nye Bestemmelser om Krisefonds ogsaa vilde føre til, at Krisekasser blev oprettet; thi var Loven skrevet der, maatte den dog være skrevet saaledes, at Fagforeningerne virkelig kunde være sikre paa at kunne bruge den.

Naar man lovgiver om Arbejdsløshedsforsikringen, vil det være ganske naturligt at kaste et Blik tilbage og spørge: Hvorledes har nu disse Arbejdsløsheds-kasser gen-